

תָּא חַיִּי, תַּאי נַעֲמָה אִמָּא דְשִׁדְיִן הֵוֹת. וּמִסְטָרָה
 אֲתִינִין כָּל אַנְוֵן שִׁדְיִן דְּמִתְחַמְמָן מִבְּנֵי נֶשָׂא
 וְנַטְלֵי רוּחַ תִּיאֻבְתָּא מִנֵּייהוּ וְחֵיִיבִת בְּהוֹן דְּעֵבְדֵי לוֹן
 בְּעַלֵי קְרִיין. וּבְגִין דְּבַעַל קְרִי אֲתֵי מִסְטָרָא דְרוּחַ
 מִסְטָרָא, בְּעֵי לְאַסְחָא גְרַמִּיָּה לְאַתְדַּכָּא מִנֵּיהּ. וְהָא
 אוּקְמוּהָ חֲבַרְיָא:

זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם לְדִיוֹקְנֵי. אָמַר רַבִּי יֵצְחָק
 אֲחֵמִי קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְאָדָם דִּיוֹקְנֵי דְכָל
 אַנְוֵן דְרִין דִּיִּתּוֹן לְעֵלְמָא. וְכָל חֲפִימֵי עֵלְמָא וּמַלְכֵי
 עֵלְמָא דְזַמִּינִין לְקִיּוּמָא עֲלֵיהוּ דִישְׂרָאֵל. מָטָא
 לְמַחְמֵי דְדוּד מַלְכָּא דִישְׂרָאֵל דְאַתֵּיִלִיד וּמִית. אָמַר
 לִיָּה (ד"א ל"ג אָמַר וכו') מִשְׁנֵין דִּילִי (אוּסִיפּוּ) אוּזִיפּוּ לִיָּה שְׁבַעִין
 שְׁנִין. וְגָרְעוּ מֵאָדָם שְׁבַעִין שְׁנִין וְסָלִיק לוֹן קִדְשָׁא
 בְרִיךְ הוּא לְדוּד.

לשון הקודש

לְאָדָם דְּמִיּוֹת שָׁל כָּל אוֹתָם דְּוֹרוֹת
 שְׂיָבֹאוּ לְעוֹלָם, וְכָל חֲפִימֵי הָעוֹלָם וּמַלְכֵי
 הָעוֹלָם שְׁעֵתִידִים לְעַמְדַּעַל יִשְׂרָאֵל. הַגִּיעַ
 לְרֵאוֹת אֵת דְּוּד מַלְכָּא דִישְׂרָאֵל שְׁנוֹלַד
 וּמִת. אָמַר לוֹ, וְאִמְרוּ מִהַשְּׁנִים שְׁלִי וְאוּסִיפּוּ
 אֵלֶיךָ לוֹ שְׁבַעִים שְׁנִים. וְגָרְעוּ מֵאָדָם
 שְׁבַעִים שְׁנִים וְהֵעֲלָה אוֹתָם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא לְדוּד.

בֵּא רֵאָה, נַעֲמָה חַיִּי, אִם הַשְּׁדִים הֵיִתְהוּ,
 וּמַצְדָּה בָּאִים כָּל אוֹתָם שְׁדִים
 שְׁמִתְחַמְמִים בְּבְנֵי אָדָם וְלוֹקְחִים מֵהֶם
 רוּחַ תְּאוּהָה, וְצוֹחֶקֶת בְּהֶם, שְׁעוֹשִׂים אוֹתָם
 בְּעַלֵי קְרִי. וּבְגִלְל שְׁבַעַל קְרִי בֵּא מַצְד
 שָׁל רוּחַ הַטְּמֵאָה, צְרִיךְ לְרַחֵץ עֲצָמוֹ
 לְהַטְהַר מִמֶּנּוּ. וְהָרִי בְּאַרוּחַ הַחֲבַרְיִים:

זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם – לְדְמִיּוֹתֵינוּ. אָמַר
 רַבִּי יֵצְחָק, הֵרֵאָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

וְעַל דָּא שִׁבַּח דְּדוּד וְאָמַר (תהלים צב) כִּי שִׁמְחַתְנִי (דף נה
 ע"ב) יְיָ בְּפַעֲלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יַדְיָ אֲרִינָן. מָאן גָּרַם לִי
 חֲדוּה (בְּהַאי) בְּעֵלְמָא, פְּעֵלְךָ דָּא הוּא אָדָם קַדְמָאָה
 דְּאִיהוּ פִּעְלוֹ דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלֹא פִּעְלוֹ דְּבִשְׂרָ
 וְדָם. מַעֲשֵׂה יַדְיוֹ דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְלֹא מִבְּנֵי נִשְׂאָ.
 וְעַל דָּא גְרַעֵי אֲנִינֵן שְׁבַעֵין שָׁנִין מֵאָדָם, מֵאֲלָף שָׁנִין
 דְּהִתְּוָה לִיהּ לְאַתְקִימָא בְּהוּ. וְאַחֲמֵי לִיהּ קַדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא כָּל חַפְיָמֵי דְרָא וְדָרָא. עַד דְּמַטָּא לְדַרְיָה דְרַבִּי
 עֲקִיבָא. וְחַמֵּי אוֹרִיטָא דִּידִיהּ וְחָדִי. חַמֵּי מִיתְתִּיהּ
 וְעֵצִיב. פֶּתַח וְאָמַר (תהלים קלט) וְלִי מָה יִקְרוּ רַעֲיָךְ אֵל
 מָה עֲצָמוֹ רַאשִׁיהֶם:

זֶה סֵפֶר, סֵפֶר וְדָאֵי. וְהָא אוֹקִימָנָא דְכַד הָוָה אָדָם
 בְּגִנְתָּא דְעֵדֶן נְחִית לִיהּ קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא סֵפֶרָא
 עַל יְדָא דְרִזְיָאֵל מְלֵאכָא קַדִּישָׁא מְמַנָּא עַל רִזֵּי עֲלָאִין

לשון הקודש

הוא כל חכמי דור ודור, עד שהגיע
 לדורו של רבי עקיבא, וראה תורה שלו
 ושמה. ראה מיתתו והתעצב. פתח
 ואמר, (תהלים קלט) ולי מה יקרו רעיה אל
 מה עצמו ראשיהם.

זֶה סֵפֶר - סֵפֶר וְדָאֵי. וְהָרִי בְּאַרְגָּו,
 בְּשִׁהֲיָה אָדָם בְּגֵן עֵדֶן, הוֹרִיד לוֹ הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא סֵפֶר עַל יְדֵי הַמְּלָאךָ רִזְיָאֵל
 הַקְּדוּשׁ הַמְּמַנָּה עַל הַסּוּדוֹת הָעֲלִיוֹנִים

וְעַל זֶה שִׁבַּח דְּדוּד וְאָמַר, (תהלים צב) כִּי
 שִׁמְחַתְנִי הִי בְּפַעֲלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יַדְיָ אֲרִינָן.
 מִי גָרַם לִי חֲדוּה בְּעוֹלָם וְהִתְּוָה? פִּעֲלֶךָ, וְהוּ
 אָדָם הָרֵאשׁוֹן שֶׁהוּא פִּעְלוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא פִּעְלוֹ שֶׁל בִּשְׂרָ וְדָם,
 מַעֲשֵׂה יַדְיוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלֹא
 מִבְּנֵי אָדָם. וְעַל זֶה גְרַעֵי אֲנִינֵן שְׁבַעֵים
 שָׁנִים מֵאָדָם מֵאֲלָף שָׁנִים שֶׁהָיוּ לוֹ
 לְהִתְקַיֵּם בְּהֶם. וְהָרָאָה לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ

קְדִישִׁין וְבִיה גְּלִיפִין גְּלוּפֵי עֶלְאִין וְחֲכָמָה קְדִישָׁא.
 וְשַׁבְעִין וְתָרִין זִינֵי דְחֲכָמְתָּא הֵווּ מִתְפָּרְשֵׁן מִיָּה לְשִׁית
 מָאָה וְשַׁבְעִין גְּלִיפִין דְּרָזֵי עֶלְאֵי.

בְּאַמְצַעִיתָא דְּסַפְרָא גְּלִיפָא דְּחֲכָמְתָּא לְמַנְדַּע
אַלְף וְחֲמֵשׁ מָאָה מִפְּתַחַן דְּלָא
אַתְמַסְרֵן לְעֶלְאֵי קְדִישֵׁי. וְכִלְהוּ אֶסְתִּימוּ בִּיה
בְּסַפְרָא עַד דְּמָטָא (ד"א ליה לאדם, בין דמטא) **לְגַבֵּי דְּאָדָם,**
 (מַיָּה) **הֵווּ מִתְבַּנְּשֵׁי מִלְּאֲבֵי עֶלְאֵי לְמַנְדַּע וְלְמִשְׁמַע.**
וְהֵווּ אָמְרֵי (תהלים נז) **רוּמָה עַל הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים עַל**
כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדָךְ.

בְּה שַׁעְתָּא אַתְרֵמִין לְגַבֵּיהַ הַדְרַנְיָאֵל מִלְּאֲכָא
קְדִישָׁא וְאָמַר לִיה, אָדָם, אָדָם, הֵינִי גִבִּיז יִקְרָא
דְּמַאָרְךָ דְּלָא אַתִּי יְהִיב רְשׁוּתָא לְעֶלְאֵי לְמַנְדַּע פִּיקְרָא
דְּמַרְךָ בַּר אַנְתָּ. וְהָוָה עֲמִיה טָמִיר וְגִבִּיז הָהוּא סַפְרָא
עַד דְּנַפְק אָדָם מִגְּנֻתָא דְּעַדְנָן. דְּהָא בְּקַדְמִיתָא הָוָה

לשון הקודש

מִמְנוּ הֵיוּ מִתְבַּנְּשִׁים מִלְּאֲכִים עֲלִיוֹנִים
 לְדַעַת וְלִשְׁמַע, וְהֵיוּ אוֹמְרִים (שם נז) רוּמָה
 עַל הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדָךְ.
בְּאוֹתָהּ שַׁעָה נִרְמַזוּ אֱלִינוּ לְהַדְרַנְיָאֵל
 הַמְּלֵאךְ הַקְּדוֹשׁ, וְאָמַר לוֹ: אָדָם, אָדָם,
 גִּבִּיז אַתְּ כְּבוֹד רַבּוֹנְךָ, שְׁלָא נִתְּנָה רְשׁוּת
 לְעֲלִיוֹנִים לְדַעַת בְּכְבוֹד רַבּוֹנְךָ פְּרָט לְךָ.
 וְהָיָה הַסֵּפֶר הַהוּא שְׁמוֹר וְנִגְנוּ עִמּוֹ עַד

הַקְּדוֹשִׁים, וְבוּ חֲקוּקִים חֲקִיקוֹת עֲלִיוֹנוֹת
 וְחֲכָמָה קְדוּשָׁה, וְשַׁבְעִים וּשְׁנַיִם מִינֵי
 חֲכָמָה הֵיוּ מִתְפָּרְשִׁים מִמְנוּ לְשֵׁשׁ מֵאוֹת
 וְשַׁבְעִים חֲקִיקוֹת שֶׁל סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים.

בְּאַמְצַע הַסֵּפֶר חֲקִיקַת הַחֲכָמָה לְדַעַת
 אֶלְף וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת מִפְּתַחוֹת שְׁלָא נִמְסְרוּ
 לְעֲלִיוֹנִים קְדוֹשִׁים, וְכֻלָּם נִסְתָּרִים בְּסַפְרָא,
 עַד שֶׁהִגִּיעַ לוֹ לְאָדָם. בֵּינָן שֶׁהִגִּיעוּ אֶצֶל אָדָם,

מְעַיֵן בֵּיהּ וּמִשְׁתַּמֵּשׁ כָּל יוֹמָא בְּגִינּוּיָא דְמַרְיָה
 וְאַתְגַּלְיִין לִיהּ רְזִין עֲלָאִין מַה דְּלֹא יָדְעוּ שְׁמַשֵּׁי
 עֲלָאִין. כִּיּוֹן דְּחֻטָּא וְעֵבֶר עַל פְּקוּדָא דְמַאֲרִיָּה פָּרַח
 הָהוּא סִפְרָא מְנִיָּה. וְהָוָה אָדָם טַפַּח עַל רִישׁוּי וּבְכִי
 וְעָאֵל בְּמִי גִיחוּן עַד קַדְלִיָּה וּמִיָּא עֲבָדִין גּוֹפִיָּה חֲלָדִין
 חֲלָדִין וְאַשְׁתַּנִּי זִינִיָּה.

בְּשַׁעֲתָא הָהִיא רְמִז קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְרַפְאֵל
 וְאַתִּיב לִיהּ הָהוּא סִפְרָא וּבִיָּה חָוָה
 מִשְׁתַּדֵּל אָדָם וְאַנְחָ לִיהּ לְשֵׁת בְּרִיָּה וְכֵן לְכָל אַנּוּן
 תּוֹלְדוֹת עַד דְּמַטָּא לְאַבְרָהָם וּבִיָּה חָוָה יָדַע
 לְאַסְתַּפְּלָא בִּיקְרָא דְמַאֲרִיָּה וְהָא אֶתְמַר. וְכֵן לְחַנוּךְ
 אֶתִּיָּהֵב לִיהּ סִפְרָא וְאַסְתַּכֵּל מְנִיָּה בִּיקְרָא עֲלָאָה:

לשון הקודש

והשתנה זיוו.

בְּאִוְתָהּ שַׁעָה רְמִזוּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְרַפְאֵל, וְהָשִׁיב לוֹ אוֹתוֹ הַסֵּפֶר, וְבוֹ הָיָה
 אָדָם עוֹסֵק וְהִנִּיחוֹ לְשֵׁת בְּנוֹ, וְכֵן לְכָל
 אוֹתָם צְאֲצְאִים, עַד שֶׁהִגִּיעַ לְאַבְרָהָם, וְבוֹ
 הָיָה יוֹדֵעַ לְהַסְתַּכֵּל בְּכַבּוֹד רַבּוּנוֹ, וְהָרִי
 נֶאֱמַר. וְכֵן לְחַנוּךְ נִתֵּן לוֹ הַסֵּפֶר וְהַסְתַּכֵּל
 מִמֶּנּוּ בְּכַבּוֹד הָעֲלִיּוֹן.

שִׁינְיָא אָדָם מִגֵּן עֲדָן. שְׁהָרִי בַּהֲתַחֲלָה
 הָיָה מְעַיֵן בּוֹ וּמִשְׁתַּמֵּשׁ כָּל יוֹם בְּגִנּוּי
 רַבּוּנוֹ, וְהַתְגַּלוֹ לוֹ סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים מַה
 שְׁלֹא יָדְעוּ שְׁמַשֵּׁים עֲלִיוֹנִים. כִּיּוֹן שְׁחֻטָּא
 וְעֵבֶר עַל מַצּוֹת רַבּוּנוֹ, פָּרַח מִמֶּנּוּ אוֹתוֹ
 הַסֵּפֶר, וְהָיָה אָדָם טוֹפַח עַל רִאשׁוֹ
 וּבוֹכָה, וְנִכְנַס בְּמִי גִיחוּן עַד צְוָאֲרוֹ,
 וְהַמִּים עוֹשִׂים אֶת גּוֹפּוֹ נְקֻבִים וְנְקֻבִים

סתרי תורה

השלמה מההשמטות (סימן ט)

וְיִוֹלֵד בְּדַמּוֹתוֹ כְּצִלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שֵׁת אוֹלִיפְנָא מִהֶכָּא
 דְּאַחֲרִינָן לָא הוּוּ בְּדִיּוֹקְנָא דִּילֵיהּ וְדָא בְּדַמּוֹתוֹ כְּצִלְמוֹ
 אֲתַעְבִּיד בְּתִיקוֹנָא דְגּוֹפִיָּהּ וּבְתִיקוֹנָא דְנַפְשָׁא בְּאוֹרַח מִישֵׁר
 כְּדָקָא יְאוּת.

תָּא חֲזִי נְחֹשׁ אֲטִיל זֹהֲמָא בְּחֹהּ וְהֵהוּא זֹהֲמָא הָוָה
 מִכְּשִׁכְּשָׁא בְּמַעְהָא וְלֹא יְכִיל לְאַצְטִיירָא בְּגִין
 דְּעֵד לָא חֲטָא אָדָם הוּוּ אֲתוּוֹן בְּאַלְפָּא בֵּיתָא מְתַקְנֵי בֵּיהּ
 וְאַתְצִיירָן בֵּיהּ בְּהַאי עֲלָמָא עַד דְּמַטָּת לְאֵת כ"ף אֲתַתְּקֵנוּ
 דְּכָר וְנוֹקְבָא בְּחַבִּיבּוֹ בְּגִנְתָּא וּמְלֻאָכֵי עֲלָאֵי קַמִּיָּהּ מִיַּד
 אֲבֵאִישׁ לְסַמ"אל בְּרִקִיעָא וְנַחַת וְרַכָּב עַל נְחֹשׁ תְּקִיף וְאַחֲזִי
 קַמִּיָּה מִיַּד אֲתַעְרְבוּ אֲתוּוֹן כְּדִין אֲתַחַבֵּר סַמ"אל בְּהֵהוּא
 נְחֹשׁ וְאַתְעַבִּידוּ חַד, וְנָטְלוּ אֲתוּוֹן וְעַבִּידוּ מִתְמָן וְהִלָּאָה
 אוּמְנוּתָא בִישָׁא בְּאַתוּוֹן צ"ד וְהֵינּוּ צ"ץ וְצָדוּ לְהוּ

לשון הקודש

סתרי תורה

השלמה מההשמטות (סימן ט)

וְלֹא יִכְלֶה לְהַצְטִיר, מִשּׁוּם שְׁעַד שְׁלֵא
 חֲטָא אָדָם, הֵיּוּ אוֹתִיּוֹת הָא"ב מְתַקְנֵים
 בּוֹ וּמַצְטִירִים בּוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה, עַד שֶׁהִגִּיעוּ
 לְאוֹת כ"ף, נִתְקֵנוּ זָכָר וְנִקְבָּה בְּחַבִּיבוֹת
 בְּגִין, וּמְלֻאָכֵים עֲלִיוֹנִים לְפָנֵיהֶם. מִיַּד הִרַע
 לְסַמ"אל בְּרִקִיעַ, וְיָרַד וְרַכָּב עַל נְחֹשׁ חֲזָק
 וְנִרְאָה לְפָנָיו. מִיַּד הִתְעַרְבוּ הָאוֹתִיּוֹת,
 וְאָז הִתְחַבֵּר סַמ"אל עִם אוֹתוֹ הַנְּחֹשׁ
 וְנַעֲשׂוּ אַחַד, וְלָקְחוּ אוֹתִיּוֹת, וְעָשׂוּ מִשָּׁם

וְיִוֹלֵד בְּדַמּוֹתוֹ כְּצִלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ
 שֵׁת. לְמַדְנּוּ מִכָּאן, שֶׁהָאֲחֵרִים לֹא הִיוּ
 בְּדַמּוֹת שְׁלוֹ, וְזֶה בְּדַמּוֹתוֹ כְּצִלְמוֹ
 נַעֲשָׂה, בְּתִיקוֹן הַגּוֹף וּבְתִיקוֹן הַנַּפְשׁ,
 בְּדַרְךְ יִשֵּׁר כְּרֵאוּי.

בֵּלָא רְאָה, הַנְּחֹשׁ הֲטִיל זֶהֱמָה בְּחֹהּ,
 וְאוֹתָהּ זֶהֱמָה הִיָּתָה מִכְּשִׁכְּשָׁת בְּמַעֲיָהּ

בַּפְתוּיָא בִישָׁא וְעַבְדוֹ אוֹמְנוּתָא יִתִּיר בְּאַתְוּוֹן ק״ר אוֹמְנוֹת
 דְּשִׁקְרָא בְּגִין דְּאַתְהֶדְרוּ לְאַפְכָּא אַתְוּוֹן בְּאוֹמְנוּתָא בִישָׁא.
 קו״ף דְּלֹא יְכִיל לְקַיִּמָּא דְלִית לָהּ רַגְלִין קוֹפָא קַמִּיהּ בְּנֵי
 נְשָׂא לִית לִיהּ קִיוּמָא.

ר״ש רַע, אֲלִין אַתְהֶפְכוּ בְּאוֹמְנוּתָא בִישָׁא עַל דְּנַפְלוּ אָדָם
 וְאַתְתִּיהּ וּבְאַלִין אַתְוּוֹן ק״ר אוֹלִידוֹ בְּנִין וְלֹא הוּוּ
 בְּקִיוּמָא בְּדִיל זִוְהֶמָּא דְנַחֲשׁ דְאַשְׁתְּאִיב בְּחִוָּה מֵהָהוּא זִוְהֶמָּא
 מִמָּשׁ אַתְיִלִּיד קִין וּבְגִין דָּא אַשְׁתַּכַּח קְטוּלָא בְּגִין דְנַחֲשׁ
 אוֹמְנוּתָא דִּילִיהּ קְטוּלָא הוּא וְאַתְעַכְבוּ אַתְוּוֹן עַד הָכָּא.

בְּשַׁעְתָּא דְתַב אָדָם בְּתִיבְתָא וְאַהֲדַר כְּמַלְקַדְמִין לְשִׁמְשָׁא
 בְּנוֹקְבִיָּה מָה כְּתִיב וַיּוֹלֵד בְּדַמּוֹתוֹ כְּצַלְמוֹ דָּא הוּוּ
 מִתְקִינָא דְרוּחָא וְגוֹפָא כְּדָקָא יְאוֹת וּכְדִין כְּתִיב (קְהֵלֶת ה׳) יֵשׁ
 הֶבֶל אֲשֶׁר נִעְשָׂה עַל הָאָרֶץ וְאַהֲדַרוּ אַתְוּוֹן בְּשִׁירוּתָא
 דְשִׁי״ן וְתִי״ו דְכְתִיב (בְּרֵאשִׁית ד׳) כִּי שָׂת לִי אֱלֹהִים זְרַע אַחַר

לשון הקודש

זְהֵמָּת הַנְּחֵשׁ שְׁנִשְׁאֲבָה בְּחִוָּה, מֵאוֹתָהּ
 זְהֵמָּה מִמָּשׁ נוֹלַד קִין, וְלִכְן נִמְצָא הַהֲרִג,
 מִשׁוּם שְׁאֹמְנוֹת הַנְּחֵשׁ הִיא הֲרִג,
 וְהִתְעַכְבוּ הָאוֹתִיּוֹת עַד כָּאֵן.

בְּשַׁעְתָּא שְׂאָדָם שָׁב בְּתִשׁוּבָה וְחֹזֵר כְּמוֹ
 קָדָם לְשִׁמְשׁ עִם נְקֻבָּתוֹ, מֵה כְּתוּב? וַיּוֹלֵד
 בְּדַמּוֹתוֹ כְּצַלְמוֹ, זֶה הִיָּה מִתְקוֹן שֶׁל רוּחַ
 וְגוֹף פְּרָאוּי, וְאִז כְּתוּב (קְהֵלֶת ח׳) יֵשׁ הֶבֶל
 אֲשֶׁר נִעְשָׂה עַל הָאָרֶץ, וְחֹזְרוֹ הָאוֹתִיּוֹת
 בְּהִתְחַלָּה שֶׁל שִׁי״ן וְתִי״ו, שְׁכַתוּב (בְּרֵאשִׁית

וְהִלָּאָה אֲמֵנוֹת רַעָה בְּאוֹתִיּוֹת צ״ד צ״ד,
 וְהִנְנוּ צ״ן, וְצָדוֹ אוֹתָם בְּפִתוּי רַע, וְעֵשׂוֹ
 אֲמֵנוֹת יִתְרָה בְּאוֹתִיּוֹת ק״ר, אֲמֵנוֹת שֶׁל
 שִׁקְרָא, מִשׁוּם שֶׁחֹזְרוּ לְהַפְּךְ אוֹתִיּוֹת
 בְּאֲמֵנוֹת רַעָה. קו״ף, שֶׁלֹּא יְכוּל לַעֲמֹד,
 שְׂאִין לוֹ רַגְלִים. קוֹף לְפָנֵי בְּנֵי אָדָם אִין
 לוֹ קִיוּם.

ר״ש, רַע אֵלוֹ הִתְהַפְּכוּ בְּאֲמֵנוֹת רַעָה
 עַד שֶׁנַּפְלוּ אָדָם וְאַשְׁתּוֹ, וּבְאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ
 ק״ר הוֹלִידוֹ בְּנִים וְלֹא הָיוּ בְּקִיוּם בְּשִׁבִיל

תחת הָבֵל שֶׁת הוּא בְּצֶלֶם וּדְמוּת דְקַדְמָאֵי לָאו הֵכִי וּמִהָכָא
 אֲתַבְנֵי עֲלָמָא בְּגוֹנוֹנָא אַחְרָא דְאַלְפָא בֵּיתָא, קִינֹן וּמִהֲלָלָאֵל
 יֵרֵד, אֲתוֹסַף לְאַתְקָנָא סִידוּרָא דְעֲלָמָא בְּשַׁבַּע קְטָרִין
 סְגֻלָּגְלוֹן.

שֶׁבַע אֲרָצוֹת אֵינֻן דָּא לְעֵילָא מִן דָּא כְּמָה דְאֵינֻן שֶׁבַעָה
 רְקִיעֵין דָּא לְעֵילָא מִן דָּא וְאֵינֻן אֶרֶץ אֲדָמָה אֲרָקָא
 גִּיא נְשִׂיָה צִיָּה תִּבְל. תִּבְל לְעֵילָא מְכֻלָּהוּ, דְכָתִיב (תְּחִלִּים ט')
 וְהוּא יִשְׁפּוֹט בְּצַדֵּק כִּד נֶפֶק אָדָם מִגְּנָתָא דְעֵדֵן וְאֲתַתְּרוּ
 מִתְּמָן אֲתַרְמִי לְהֵהוּא דְאִיקְרִי אֶרֶץ וְאִיהוּ אֲתַר חֲשׂוּד דְלִית
 תְּמָן נְהִירוֹ כָּלֵל וְלֹא מְשַׁמֵּשׁ כְּלוּם וְכִיּוֹן דְאָדָם עָאֵל תְּמָן
 דְחִיל דְחִילוֹ סְגִי וְלֵהֵט הַחֲרֵב הַמִּתְּהַפֵּכֵת הָוָה מִלְּהֵטָא בְּכָל
 סְטָרִין גּוֹ אֶרֶץ.

כִּיּוֹן דְנֶפֶק שֶׁבַת וְהִרְהַר תְּשׁוּבָה אֲפִיק קְדֻשָּׁא בְּרִיף הוּא
 לִיָּה לְהֵהוּא אֲתַר דְאִיקְרִי אֲדָמָה דְכָתִיב (בְּרֵאשִׁית ג')

לשון הקודש

שְׁכַתוּב (תְּחִלִּים ט) וְהוּא יִשְׁפֹּט תִּבְל בְּצַדֵּק.
 כְּשֵׁינְעָא אָדָם מִגְּנֵן עֵדֵן וְגֵרֵשׁ מִשָּׁם, הוּא
 גְּזֵרֵק לְאוֹתָהּ שְׁנִקְרָאת אֶרֶץ, וְהוּא מְקוּם
 חֲשׂוּד שְׂאִין שָׁם אֹר כָּלֵל וְלֹא מְשַׁמֵּשׁ
 כְּלוּם. כִּיּוֹן שְׂאָדָם נִכְנָס לְשָׁם, הוּא פְּחַד
 פְּחַד גְּדוּל, וְלֵהֵט הַחֲרֵב הַמִּתְּהַפֵּכֵת
 הִיָּתָה לֹוֹהֵטָת בְּכָל הַצְּדָדִים בְּכָל הָאֶרֶץ.
 כִּיּוֹן שְׁיַנְעָאָה שֶׁבַת וְהִרְהַר תְּשׁוּבָה,
 הוֹצִיא אוֹתוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאוֹתוֹ
 מְקוּם שְׁנִקְרָא אֲדָמָה, שְׁכַתוּב (בְּרֵאשִׁית א)

ד' כִּי 'שֶׁת' לִי אֱלֹהִים זָרַע אַחַר תַּחַת
 הָבֵל. שֶׁת הוּא בְּצֶלֶם וּדְמוּת,
 שְׁהֵרָאשׁוּנִים לֹא כֶּף, וּמִכָּאֵן נִבְּנָה הָעוֹלָם
 בְּגוֹן אַחַר שֶׁל אֲלָפָא בֵּיתָא. קִינֹן
 וּמִהֲלָלָאֵל יֵרֵד, נוֹסַף לְתַקֵּן סִדוּר הָעוֹלָם
 בְּשַׁבַּעָה קְטָרִים.

שֶׁבַע אֲרָצוֹת הֵן זו לְמַעְלָה מִזוֹ, כְּמוֹ
 שְׂאוֹתָם שֶׁבַעָה רְקִיעִים זֶה לְמַעְלָה מִזֶּה,
 וְהֵם: אֶרֶץ, אֲדָמָה, אֲרָקָא, גִּיא, נְשִׂיָה,
 צִיָּה, תִּבְל. תִּבְל הִיא לְמַעְלָה מִכָּלֵם,

לְעִבּוֹד אֶת הָאֲדָמָה, בְּהֵאֵי אֵיִת נְהִירוֹ דְּנְהִיר וְדִיּוֹקְנִין
 דְּכַכְבֵּיָא וּמְזֹל, וְתַמָּן יוֹמָא וְצִיּוּרִין דְּבִנֵי נִשָּׂא עֲלָאִין גְּבָרִין
 דְּנַפְקוּ מֵאָדָם בְּמֵאָה וּתְלָתִין שָׁנִין דְּקָא הוּא מְשַׁמֵּשׁ בְּרוּחֵי
 נוֹקְבֵי וְאִינוּן עֲצִיבִין תְּדִיר, דְּלִית בְּהוּ חֲדוּה וְאֵלִין מְשֻׁטְטֵי
 וְנַפְקֵי לְעֵלְמָא דָּא וּמְתַהֲפְכֵן לְסִטְרָא בִישָׂא וּמְתַהֲדָרֵן תַּמָּן
 וְצָלָאן צְלוֹתָא וּמְתֵיִשְׁבֹּן בְּדוּכְתֵייהוּ תַמָּן, וְזֶרְעִין וְזֶרְעִין
 בְּרִיחִין, וְאֶכְלִי. וְחֻטִּין לִית תַּמָּן וְלָא חַד מִז' מִינֵי תְבוּאָה.

בְּהֵאֵי אֶתְר אֲתִילִיד קִנּוּ וְהֶבֶל, בֵּינּוּן דְּחֻטָּא קִנּוּ אָחִית לִיה
 קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְהֵוּא אֶתְר דְּאֶקְרִי אֲדָמָה
 דְּכָתִיב (בראשית ד') הֵן גִּרְשַׁת אֹתִי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה
 מֵהֵוּא אֶתְר דְּאֶקְרִי אֲדָמָה וְהֵיִתִּי נָע וְנָד בְּאֶרֶץ בְּגִין
 דְּתַמָּן אֲתַדְחָא וְאֲתַתְּרִי.

וְהָיָה כָּל מוֹצָאֵי יְהִרְגֵנִי הֵוּא לְהַט הַחֶרֶב הַמְתַּהֲפֶכֶת וְהָיָה
 דְּחִיל וְהִרְהַר תְּשׁוּבָה וְסָלִיק לִיה קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא

לשון הקודש

שָׁם חֲטִיבִים. וְלָא אַחַד מִז' מִינֵי תְבוּאָה.
 בְּזֵה הַמְּקוֹם נוֹלְדוּ קִנּוּ וְהֶבֶל, בֵּינּוּן דְּחֻטָּא
 קִנּוּ הוֹרִיד אוֹתוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְאוֹתוֹ מְקוֹם שְׁנַקְרָא אֲדָמָה, שְׁכַתוֹב (שם)
 הֵן גִּרְשַׁת אֹתִי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה,
 מֵאוֹתוֹ מְקוֹם שְׁנַקְרָא אֲדָמָה. וְהֵיִתִּי נָע
 וְנָד בְּאֶרֶץ, מִשׁוּם שְׁשָׁם נְדַחָה וְגִרְשָׁה.
 וְהָיָה כָּל מוֹצָאֵי יְהִרְגֵנִי – אוֹתָהּ לְהַט
 הַחֶרֶב הַמְתַּהֲפֶכֶת, וְהָיָה פּוֹחֵד, וְהִרְהַר
 תְּשׁוּבָה, וְהֵעֵלָה אוֹתוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

לְעִבּוֹד אֶת הָאֲדָמָה. בְּזֵאת יֵשׁ אוֹר
 שְׁמַאִיר וְדִמְיוֹת שֶׁל כּוֹכְבִים וּמְזֹלוֹת,
 וְשָׁם יוֹם, וְצִיּוּרִים שֶׁל בְּנֵי אָדָם עֲלִיוֹנִים,
 גְּבָרִים שְׁיֻצָּאוּ מֵאָדָם בְּמֵאָה וּשְׁלֹשִׁים
 הַשָּׁנִים שֶׁהָיָה מְשַׁמֵּשׁ עִם רוּחֹת נִקְבוֹת,
 וְהֵם תְּמִיד עֲצוּבִים, שְׂאִין בְּהֵם חֲדוּה,
 וְאֵלָה מְשׁוֹטְטִים וְיוֹצְאִים לְעוֹלָם הַזֶּה
 וּמְתַהֲפְכִים לְצַד רַע, וְחוֹזְרִים לְשָׁם
 וּמְתַפְלְלִים תְּפִלָּה, וּמְתִישְׁבִים בְּמְקוֹמָם
 שָׁם, וְזוֹרְעִים זֶרְעִים בְּרַחֲמִים וְאוֹכְלִים, וְאִין

לְאַרְקָא וְהָוּה תַּמָּן וְאוֹלִיד בְּנִין בְּאַרְקָא וּבְאַרְקָא אֵית נְהִירו
 דְּנְהִיר מְגוּ שְׁמָשָׁא, וְזַרְעִין וְזַרְעִין וְנִטְעִין אֵילָנִין וְלִית תַּמָּן
 חֲטִין וְלֹא מְאִינוּן שְׁבַע זַיְנֵי תְּבוּאָה. כָּל אֵינוּן דְּתַמָּן אֵינוּן
 מִתּוֹלְדִין דְּקִין וְאֵינוּן בְּתָרִין רִישֵׁין מְנַהוּן גְּבָרִין עֲלָאִין
 וּמְנַהוּן גְּבָרִין זְעִירִין וְלִית בְּהוּ דְּעֵתָא שְׁלִים כְּשָׂר בְּנֵי
 נְשָׂא דְהֶכָא, לְזַמְנִין אֵינוּן זְכָאִין וְאַתְהֵדְרוּן לְסִטְרָא טְבָא
 וְלְזַמְנִין אַתְהֵדְרוּן לְסִטְרָא בִישָׂא וּמוֹלִידִין וּמִתִּין כְּשָׂר בְּנֵי
 נְשָׂא.

אָדָם הָוּה בְּאַדְמָה (וְאַרְקָא) עַד דְּאוֹלִיד שֵׁת וּמִתַּמָּן סָלִיק
 לְעֵילָא ד' דְּרָגִין וְסָלִיק לְהַאי אֶתֶר דְּאַקְרֵי תִּבְל וְדָא
 תִּבְל אִיהוּ עֲלָאָה זְכָלְהוּ דְּרָגִין. כִּיּוֹן דְּסָלִיק סָלִיק לְאַתְר
 בֵּית מִקְדָּשָׁא דְּאַקְרֵי בְּאֵינוּן שְׁמָהּ דְּהָוּה דִּיּוֹרִיהָ בְּהוּ אַרְץ
 אֲדָמָה הַכִּי אַקְרֵי דְּלִיג אָדָם תְּלַת דּוּכְתֵי גֵיא, נְשִׂיָה, צִיָּה,
 גֵיא אִיהוּ אֶתֶר וְדוּכְתָא סְגִי כְּהַאי פּוּתִיָּא וְאַרְכָּא דְּגִיָּהֲנָם

לשון הקודש

כְּשָׂר בְּנֵי הָאָדָם.
אָדָם הָיָה בְּאַדְמָה (וְאַרְקָא), עַד שֶׁהוֹלִיד
 שֵׁת, וּמִשָּׁם עָלָה לְמַעְלָה אַרְבַּע דְּרָגוֹת,
 וְעָלָה לְמָקוֹם הַזֶּה שְׁנַקְרָא תִּבְל. וְתִבְל זֶה
 הִיא הָעֲלִיוֹנָה שֶׁל כָּל הַדְּרָגוֹת. כִּיּוֹן
 שֶׁעָלָה, עָלָה לְמָקוֹם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
 שְׁנַקְרָא בְּאוֹתָם שְׁמוֹת שְׁדִיּוּרוֹ הָיָה
 בְּהֵם, אַרְץ אֲדָמָה כִּדְ נַקְרָא. דְּלִג אָדָם
 שְׁלִשָּׁה מְקוֹמוֹת – גֵיא, נְשִׂיָה, צִיָּה. גֵיא
 הוּא אֶתֶר וּמְקוֹם גְּדוֹל כְּמוֹ רַחֵב וְאַרְץ

לְאַרְקָא, וְהָיָה שָׁם וְהוֹלִיד בְּנִים בְּאַרְקָא,
 וּבְאַרְקָא יֵשׁ אֹר שְׁמַאִיר מִתּוֹךְ הַשָּׁמַשׁ,
 וְזוֹרְעִים זְרָעִים וְנוֹטְעִים אֵילָנוֹת, וְאֵין שָׁם
 חֲטִים וְלֹא מְאוֹתָם שְׁבַעָה מִיְנֵי תְּבוּאָה.
 כָּל אוֹתָם שְׁשָׁם הֵם מִתּוֹלְדוֹת קִין, וְהֵם
 עִם שְׁנֵי רְאשִׁים, מִהֵם גְּבָרִים עֲלִיוֹנִים
 וּמִהֵם גְּבָרִים קְטַנִּים, וְאֵין בְּהֵם דַּעַת
 שְׁלֵמָה כְּשָׂר בְּנֵי אָדָם שְׁכָאֵן. לְפַעְמִים
 הֵם צְדִיקִים וְחוֹזְרִים לְצַד הַטּוֹב, וְלְפַעְמִים
 חוֹזְרִים לְצַד הָרָע, וּמוֹלִידִים וּמִתִּים

בגיא ונשיה וציה אתבדרו אינון דפנו מגדלא ואולידו תמן
 על דארגיזו למלכא עלאה בגין דא קריב לנורא דדליק.
 ואית בני נשא יקירי בכל עותרא ועפרות זהב ואבנין
 יקירין מאן דעאל תמן והוה מתבל בתמידו דהווא
 עותרא יהבין ליה וסליק לזמנין לדוכתא דאקרי נשיה
 בגין דאתנשי תמן ונחית להאי גיא ולא ידע אתר דהוה
 מתמן. גיא דא הוא באמצעותא דעילא ותתא ודא אקרי
 גיא בן הנום. ורצועה חדא נפקא מתמן לעילא להאי תבל
 ואיקרי אוף הכי גיא בן הנום ותמן פתחא דגיהנם.

אינון בני נשא דתמן כולהו ידעי חרשין וחכמאן יקירין
 ותמן זרעי ונטעי אילנין ולית תמן חטין ולא חד
 משבעת המינים. בנשיה אית בני נשא כולהו קטיעין
 זעירין ולית להון חוטמין בר תרין נוקבין דנפיק בהו רוחא
 וכל מה דעבדי מיד משתכחי ועל דא אקרי נשיה וזרעי

לשון הקודש

גיא הוא באמצע של מעלה ומטה, וזה
 נקרא גיא בן הנם, ורצועה אחת יוצאת
 משם למעלה לתבל הזאת, ונקראת אף
 כך גיא בן הנם, ושם פתח הגיהנם.

אותם בני אדם נכבדים בכל עשר
 עפרות זהב ואבנים יקרות. מי שנכנס
 לשם והיה מתבל, בחמדת אותו העשר
 נותנין לו, ולפעמים עולה למקום שנקרא
 נשיה, משום שנשכח שם. יורד לגיא
 הזה ולא יודע את המקום שהיה משם.

הגיהנם. בגיא ונשיה וציה התפזרו
 אותם שבנו מגדל והולידו שם על
 שהרגיזו את המלך העליון, לכן זה קרוב
 לאש הדולקת.

וזהו ולא יודע את המקום שהיה משם.

וְנָטְעִי אֵילָנִין וְלִית תְּמָן חֲטִין וְלֹא מְשַׁבַּעַת הַמִּינִים.

צִי"ה אִיהוּ אֶתֶר כְּשָׁמִיָּה בִּיהַ יְבִשׁוּתָא בְּכוּלָּא וְתָמָן בְּנִי
נָשָׂא שְׁפִירָן בְּחִיזוֹ וּמְגוֹ דְאִיהוּ צִיָּה כַּד יִדְעִי אֶתֶר
דְּמִקוּרָא דְמִיין נְבָעִין עָאֲלִין תְּמָן וְלִזְמִינִין דְּסִלְקִין מְגוֹ אֶתֶר
דְּמִיָּא וְסִלְקִין לְהֵאֵי תִּבְל וְאִינּוֹן בְּנִי מְהִימְנוּתָא יִתִּיר מִבְּנֵי
נָשָׂא אַחֲרָנִין וּבִינֵיהוּ דִּיּוּרִין טָבִין וְעוּתְרָא סְגִי וְזִרְעִי זְעִיר
מְגוֹ יְבִשׁוּתָא דְהָתָם וְנָטְעִי אֵילָנִין וְלֹא מְצַלִּיחִין וְתִיּאֹבְתָא
דִּילְהוֹן לְבְנֵי נָשָׂא דְהָכָא. וּמְכַלְהוּ לִית דְּאֶכְלִי נְהָמָא כַּד (ס"א
בר) אֵלִין דְּהָכָא דְבְּתָבֵל הָכָא לְעִילָא מְכָל אֵלִין תִּבְל וּכְתִיב
(תְּהִלִּים ט) וְהוּא יִשְׁפּוֹט תִּבְל בְּצַדִּיק.

כְּגוּוֹנָא דְכָל אֵלִין אֲרַעָאן אִית בְּהֵאֵי תִּבְל וְכָל אֵלִין שְׁמָהוֹן
אִית לְהוּ אוֹף הָכִי בְּגִין דְאִיהוּ שְׁבִיעָאָה, אִית הָכָא
כְּגוּוֹנָא דְאִינּוֹן דּוּכְתִי תְּחוּמִין וְדוּכְתִי הָכָא וְאִיקְרִי כָּל חַד
וְחַד כְּגוּוֹנָא דְהָהוּא דּוּכְתָא דְלְתַתָּא. וְכָל אֵלִין בְּדִיּוּרִין דְּבְנֵי

לשון הקודש

וְעֵשֶׂר רַב, וְזוֹרְעִים מְעַט מִתּוֹךְ הַיִּבְשׁ שֶׁל
שָׁם, וְנוֹטְעִים עֲצִים וְלֹא מְצַלִּיחִים,
וְתִשׁוּקָתָם לְבְנֵי אָדָם שֶׁל כָּאן, וּמְכַלְמִם
אֵין אוֹכְלֵי לֶחֶם – כְּמוֹ וְרָקוּ אֵלֶּה שְׁכָאן
בְּתִבְל, כָּאן מַעַל כָּל אֵלֶּה תִּבְל, וּכְתוּב
(תְּהִלִּים ט) וְהוּא יִשְׁפּוֹט תִּבְל בְּצַדִּיק.

כְּמוֹ שֶׁכָּל אֵלֶּה הָאֲרָצוֹת יֵשׁ בְּתִבְל
הַזֹּאת, וְכָל אֵלֶּה הַשְּׂמוּת יֵשׁ לָהֶם אַף כֹּה,
מִשּׁוּם שֶׁהוּא שְׁבִיעִי, יֵשׁ כָּאן כְּמוֹ שֶׁל
אוֹתָם מְקוֹמוֹת תְּחוּמִים וּמְקוֹמוֹת כָּאן,

רוּחַ, וְכָל מַה שְׁעוֹשִׂים מִיַּד שׁוֹכְחִים, וְעַל
כֵּן נִקְרְאוֹת נְשִׂיָּה, וְזוֹרְעִים וְנוֹטְעִים עֲצִים,
וְאֵין שָׁם חֲטִים וְלֹא מְשַׁבַּעַת הַמִּינִים.

צִי"ה הוּא מְקוּם כְּשָׁמוֹ, יֵשׁ שָׁם יְבִשׁ שֶׁל
הַבַּל, וְשָׁם בְּנֵי אָדָם יָפִים לְמִרְאָה, וּמִתּוֹךְ
שֶׁהוּא צִיָּה, כְּשִׁיּוֹדְעִים מְקוּם שֶׁל מְקוּר
מִים נוֹבְעִים, נִכְנָסִים לְשָׁם, וְלִפְעָמַיִם
שְׁעוּלִים מִתּוֹךְ הַמְּקוּם שֶׁל הַמִּים וְעוֹלִים
לְתִבְל הַזֶּה, וְהֵם בְּנֵי אֲמוּנָה יוֹתֵר מִבְּנֵי
אָדָם אַחֲרִים, וּבִינֵיהֶם דִּיּוּרִים טוֹבִים

נְשָׂא מְשַׁנֵּיין אֱלִין מֵאֱלִין דְּכְתִיב (תהלים ק"ד) מָה רַבּוּ מַעֲשֵׂיךָ
 יי פִּלְם בְּחֻכְמָה עֲשִׂית מְלָאָה הָאָרֶץ קִנְיָנָךְ ע"כ: (ער כאן

(מההשמטות)

זָכַר וּנְקָבָה בְּרָאָם. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר רַזִּין עֲלָאִין
 אֲתַגְלִיזִין בְּהַנִּי תְרִי קְרָאִי. זָכַר וּנְקָבָה בְּרָאָם,
 לְמַנְדַּע יִקְרָא עֲלָאָה רָזָא דְמַהִימְנוּתָא דְמַגּוּ רָזָא דְנָא
 אֲתַבְרִי אָדָם. תָּא חֲזִי בְרָזָא דְאֲתַבְרִיאוּ שְׁמַיִם וְאָרֶץ
 אֲתַבְרִי אָדָם. בְּהוּ כְתִיב אֱלֹה תּוֹלְדוֹת הַשְּׁמַיִם וְהָאָרֶץ
 (בְּהַבְרָאָם). בְּאָדָם כְּתִיב זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם. בְּהוּ
 כְּתִיב בְּהַבְרָאָם. בְּאָדָם כְּתִיב בְּיוֹם הַבְּרָאָם. זָכַר
 וּנְקָבָה בְּרָאָם. מִהֲכָא כָּל דְּיוֹקְנָא דְלֹא אֲשַׁתְּכַח בֵּיה
 דְּכַר וְנוֹקְבָא לֹא אִיהוּ דְּיוֹקְנָא עֲלָאָה כְּדָקָא חֲזִי.
 וּבְרָזָא דְמַתְנִיתִין אוֹקְיָמָנָא.

תָּא חֲזִי, בְּכָל אֲתַר דְּלֹא אֲשַׁתְּכַחוּ דְּכַר וְנוֹקְבָא

לשון הקודש

נְבְרָא אָדָם. בַּא רְאָה, בַּסּוּד שֶׁל שְׁמַיִם
 וְאָרֶץ נְבְרָא אָדָם, בְּהֵם כְּתוּב אֱלֹה
 תּוֹלְדוֹת הַשְּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וּבְהַבְרָאָם. בְּאָדָם
 כְּתוּב זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם. בְּהֵם כְּתוּב
 בְּהַבְרָאָם, וּבְאָדָם כְּתוּב בְּיוֹם הַבְּרָאָם.
 זָכַר וּנְקָבָה בְּרָאָם. מִכָּאן, כָּל דְּמוּת שְׁלֹא
 נִמְצָא בְּהָ זָכַר וּנְקָבָה, אִינְהָ דְמוּת
 עֲלִיוֹנָה בְּרָאוּי, וּבַסּוּד הַמְּשַׁנָּה בְּאֶרְנוּ.
 בַּא רְאָה, בְּכָל מְקוֹם שְׁלֹא נִמְצָאִים

וּנְקָא כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּמוֹ שְׁאוֹתוֹ מְקוֹם
 שְׁלֻמְטָה, וְכָל אֱלֹה בְּדִיּוּרִים שֶׁל בְּנֵי אָדָם
 מְשַׁנֵּים אֱלֹה מֵאֱלֹה, שְׁכַתוּב (שם קד) מָה
 רַבּוּ מַעֲשֵׂיךָ הִי פִּלְם בְּחֻכְמָה עֲשִׂית
 מְלָאָה הָאָרֶץ קִנְיָנָךְ: ע"כ מההשמטות.
 זָכַר וּנְקָבָה בְּרָאָם. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר,
 סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים הַתְּגַלוּ בְּשַׁנֵּי הַפְּסוּקִים
 הַלְלוּ. זָכַר וּנְקָבָה בְּרָאָם לְדַעַת הַכְּבוֹד
 הָעֲלִיּוֹן, סוּד הָאֲמוּנָה, שְׁמַתוּף סוּד זֶה

בְּחֵדָּא קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָא שְׂוֵי מְדוּרְיָה בְּחֵתּוּא
 אֲתֵר. וּבְרַכָּאן לָא אֲשַׁתְּכָחוּ אַלְא בְּאֲתֵר דְּאֲשַׁתְּכַח
 דְּכֵר וְנוֹקְבָא. דְּכֵתִיב וַיְבָרֶךְ אוֹתָם וַיִּקְרָא אֶת שְׁמֵם
 אֲדָם בְּיוֹם הַבְּרָאָה. וְלֹא כֵתִיב וַיְבָרֶךְ אוֹתוֹ וַיִּקְרָא
 אֶת שְׁמוֹ אֲדָם. דְּאִפִּילוּ אֲדָם לָא אִקְרִי אַלְא דְּכֵר
 וְנוֹקְבָא בְּחֵדָּא.

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר מִיוֹמָא דְּאֲתַתְּרֵב בֵּי מִקְדְּשָׁא
 בְּרַכָּאן לָא אֲשַׁתְּכָחוּ בְּעֵלְמָא וְאֲתַאבְּדוּ בְּכַל
 יוֹמָא. דְּכֵתִיב, (ישעיה נז) הַצְּדִיק אָבֵד. מָאִי אָבֵד, אָבֵד
 בְּרַכָּאן דְּהוּוּ שְׂרִיין בֵּיהּ כְּמָה דְּכֵתִיב, (משלי י) בְּרָכּוֹת
 לְרֹאשׁ צְדִיק. וְכֵתִיב, (ירמיה ז) אָבְדָה הָאֱמוּנָה. בְּגוּוּנָא
 דָּא כֵתִיב וַיְבָרֶךְ אוֹתָם וְכֵתִיב וַיְבָרֶךְ אוֹתָם אֱלֹהִים.
 מִשׁ"ת אֲתִיחְסוּ כָּל דְּרֵי עֵלְמָא וְכָל אַנּוּן צְדִיקֵי קְשׁוּט
 דְּהוּוּ בְּעֵלְמָא.

 לשון הקודש

המקדש לא נמצאות ברכות בעולם, והם
 אוֹבְדוֹת בְּכָל יוֹם, שְׁפָתוֹב (ישעיה נז) הַצְּדִיק
 אָבֵד. מָה אָבֵד? אָבֵד הַבְּרָכּוֹת שֶׁהיוּ
 שוֹרֹת בוֹ, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (משלי י) בְּרָכּוֹת
 לְרֹאשׁ צְדִיק. וְכָתוּב (ירמיה ז) אָבְדָה
 הָאֱמוּנָה. כְּמוֹ זֶה כְּתוּב וַיְבָרֶךְ אוֹתָם,
 וְכָתוּב וַיְבָרֶךְ אוֹתָם אֱלֹהִים. מִשׁ"ת
 הַתִּיחְסוּ כָּל דְּוֹרוֹת הָעוֹלָם וְכָל אוֹתָם
 צְדִיקֵי אֱמֶת שֶׁהיוּ בְּעוֹלָם.

זֶכֶר וּנְקֵבָה כְּאֶחָד, הַקְּדוּשׁ בְּרִיךְ הוּא
 לֹא שֵׁם אֶת מְדוּרוֹ בְּאוֹתוֹ הַמְּקוֹם,
 וְהַבְּרָכּוֹת לֹא נִמְצְאוֹת רַק בְּמְקוֹם
 שְׁנִמְצְאוּם זֶכֶר וּנְקֵבָה, שְׁפָתוֹב וַיְבָרֶךְ
 אוֹתָם וַיִּקְרָא אֶת שְׁמֵם אֲדָם בְּיוֹם
 הַבְּרָאָה, וְלֹא כְתוּב וַיְבָרֶךְ אוֹתוֹ וַיִּקְרָא
 אֶת שְׁמוֹ אֲדָם. שְׁאִפִּלוּ אֲדָם לֹא נִקְרָא
 אֶלְא זֶכֶר וּנְקֵבָה כְּאֶחָד.
 רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, מִיּוֹם שְׁנַתְּרֵב בֵּית

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי אֵלֵין אֶתְוֹן בְּתַרְאִין דִּהּוּוּ בְּאוּרֵיִתָּא
(לְאַשְׁתַּפְּקָא)

דְּאוּרֵיִתָּא בְּלָהּוּ (בְּסֵדֶר תַּשְׂר"ק. וּבְגִין כִּד קָרָא לְהַהוּא בְּרָא דְאִיהוּ בְּדַמּוּתָא
 (דף נו ע"א) בְּצַלְמוֹ שְׁׁתִּית דְּאַנּוּן קִיּוּמָא דְאַתְוֹן). **וּבְתִיּוּבְתִיָּה** (ס"א וּבְתִיּוּבְתִיָּה)
לְקַמֵּי מְאָרִיָּה אָחִיד בְּאֵלִין תִּרִין. וּמְבַדִּין אֶתְהִדְרוּ
אַתְוֹן לְמַפְרַע בְּסֵדֶר תַּשְׂר"ק.

וּבְגִין דָּא קָרָא לְהַהוּא בְּרָא דְאַתִּילִיד לִיה דְאִיהוּ
בְּדַמּוּתָא בְּצַלְמוֹ שְׁׁתִּית דְּאַנּוּן סִיּוּמָא דְאַתְוֹן.
וְלֹא אֶתְתַּקְּנוּ אֶתְוֹן עַד דְּקִיּוּמוֹ יִשְׂרָאֵל עַל טוּרָא
דְּסִינֵי. וּבְדִין אֶתְהִדְרוּ אֶתְוֹן עַל תְּקוּנֵיהוּ כִיּוּמָא
דְּאַתְבְּרִיאוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ. וְאַתְפַּסֵּם עַלְמָא וְקִיּוּמָא
עַל קִיּוּמֵיהּ.

רַבִּי אַבָּא אָמַר יוֹמָא דְעֵבֶר אָדָם עַל פְּקוּדָא
דְּמְאָרִיָּה, בְּעֵינֵין שָׁמַיִם וָאָרֶץ (לְאַתְנָפָא)
לְאַתְעַקְרָא מְאַתְרֵיהּ. מָאִי טַעְמָא בְּגִין דְּאַנּוּן לָא

לשון הקודש

וְלִבְנֵי קָרָא לְאוּתוֹ בְּנֵי שְׁנוּלְדֵי לוֹ שְׁהוּא
 בְּדַמּוּתָא בְּצַלְמוֹ שְׁׁתִּית, שְׁהֵם סִיּוּם
 הָאוּתִיּוּת. וְלֹא נִתְקַנּוּ הָאוּתִיּוּת עַד
 שְׁעַמְדוּ יִשְׂרָאֵל עַל הַר סִינַי, וְאָז חִזְרוּ
 הָאוּתִיּוּת עַל תְּקוּנָם כִּיּוּם שְׁנַבְרָאוּ שָׁמַיִם
 וָאָרֶץ, וְהַתְּפַסֵּם הָעוֹלָם וְעַמְד עַל קִיּוּמוֹ.
רַבִּי אַבָּא אָמַר, כִּיּוּם שְׁעֵבֶר אָדָם עַל
 מְצוֹת רַבּוֹנוֹ, רַעֲוֵי שָׁמַיִם וָאָרֶץ וְלִהְיֵינָּהּ

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, הָאוּתִיּוּת הָאַחֲרוֹנוֹת
 הִלְלוּ שְׁהִיוּ בְּתוֹרָה וְלִהְיֵינָּהּ גְּמָאָא אַחַר
 שְׁעֵבֶר אָדָם עַל אוּתִיּוּת הַתּוֹרָה כֻּלָּם
 וּבְסֵדֶר תַּשְׂר"ק. וְלִבְנֵי קָרָא לְאוּתוֹ כִּיּוּם שְׁהוּא
 בְּדַמּוּתָא בְּצַלְמוֹ שְׁׁתִּית, שְׁהֵם כִּיּוּם הָאוּתִיּוּת.
 וּבְתִּישׁוּבְתוֹ וּבְתִּישׁוּקְתוֹ לְפָנֵי רַבּוֹנוֹ אַחַז
 בְּשִׁנֵּי אֵלֶּה, וּמָאִז חִזְרוּ הָאוּתִיּוּת לְמַפְרַע
 בְּסֵדֶר תַּשְׂר"ק.

קיימו אלא על ברית דכתוב (ירמיה לג) אם לא בריתי
 יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי. ואדם
 עבר ברית שנאמר (הושע ו) והמה באדם עברו ברית.
 ואלמלא דגלי קמי קדשא בריך הוא דזמינן
 ישראל לקיימא על טורא דסיני לקיימא האי ברית,
 לא אתקנים עלמא (דיו). רבי חזקיה אומר כל מאן
 דאודי על חטאיה, קדשא בריך הוא שביק ליה
 ומחיל על חוביה.

תא חזי, כד ברא קדשא בריך הוא עלמא, עבר
 האי ברית וקיימא עליה עלמא. מנלן דכתוב
 (בראשית) ברא שית, דא ברית דעלמא קיימא עליה.
 שית דמניה נגידין ונפקא ברכאן לעלמא ועליה
 אתברי עלמא. ואדם עבר על האי ברית ואעבר ליה
 מאתריה (ס"א מעמיה).

לשון הקודש

מניה לו ומחיל לו על חטאו.

בא ראה, כשברא הקדוש ברוך הוא
 את העולם, עשה ברית זו והעמיד עליה
 את העולם. מנין לנו? שכתוב ובראשית,
 ברא שית. זו הברית שהעולם עומד
 עליה. שית שמפנו שופעים ויוצאים
 ברכות לעולם, ועליה נברא העולם.
 ואדם עבר על הברית הזו והעבירה
 במקומה וסיא מעמו.

להעקר ממקומם. מה הפעם? משום שהם
 לא עמדו רק על הברית, שכתוב (ירמיה לג)
 אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים
 וארץ לא שמתי. ואדם עבר ברית,
 שנאמר (הושע ו) והמה באדם עברו ברית.
 ואלמלא שגלוי לפני הקדוש ברוך הוא
 שעתידים ישראל לעמד על הר סיני
 לקיים את הברית הזאת, לא התקיים
 העולם וזהו. רבי חזקיה אומר, כל מי
 שמודה על חטאו, הקדוש ברוך הוא

הֵאֵי בְרִית אֶתְרַמְיִזת בְּאֵת יו"ד אֶת זְעִירָא עֲקָרָא
 וְיִסוּדָא דְעֵלְמָא. כַּד אֹלִיד בַּר, אֹדְי עַל
 חֲטָאוֹ וְקָרָא שְׁמִיה ש"ת. וְלֹא אֲדַכַּר בֵּיה יו"ד לְמַתְּוֵי
 שִׁית, בְּגִין דְּעֵבֵר עָלֶיהָ. וּבְגִין כַּף קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 (מִקְבָּא) מֵינִיחָא אֶשְׁתִּיל עֲלֵמָא וְאֶתְיַחֲסוּ כָּל דְּרֵי זַפְּאָה
 דְּעֵלְמָא (מִשְׁתָּא).

וְתָא חָזִי, כַּד קָיְמוּ יִשְׂרָאֵל עַל טוֹרָא דְסִינַי, עָאֵל
 בֵּין תְּרִין אֲתוּוֹן אֵלִין רָזָא דְבְרִית. וּמָאן אִיהוּ
 בִּי"ת. וְעָאֵל בֵּין תְּרִין אֲתוּוֹן דְּאֶשְׁתְּאָרוּ וְיַהֲיִב לִיה
 לְיִשְׂרָאֵל. וְכַד עָאֵל בִּי"ת רָזָא דְבְרִית בֵּין תְּרִין אֲתוּוֹן
 אֵלִין דְּאֲנֹן שִׁין תִּי"ו (עֲמָלָא) וְאֶתְעֵבִידוּ שִׁבְתָּ. כְּמָה
 דְּאֵת אָמַר, (שְׁמוֹת לֵא) וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבֶת
 לַעֲשׂוֹת אֶת הַשְּׁבֶת לְדוֹרוֹתְכֶם בְּרִית עוֹלָם. כְּמָא דְהוּא
 שִׁירוֹתָא דְעֵלְמָא לְאֶתְיַחֲסָא בְּהוּ כָּל דְּרֵי עֲלֵמָא

לשון הקודש

הַבְּרִית, וּמִיְהוּ? בִּי"ת. וְנִכְנַס בֵּין שְׁתֵּי
 הָאוֹתִיּוֹת שְׁנַשְׂאָרוּ, וְנִתְּן אוֹתָהּ לְיִשְׂרָאֵל.
 וְכַשְׁנִכְנַסָּה בִּי"ת, סוּד הַבְּרִית, בֵּין שְׁתֵּי
 הָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ, שְׁהֵם שִׁיין תִּי"ו, וְנִכְנַסוּ
 וְנַעֲשׂוּ שְׁבֶת, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (שְׁמוֹת לֵא) וְשָׁמְרוּ
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבֶת לַעֲשׂוֹת אֶת
 הַשְּׁבֶת לְדוֹרְתֶם בְּרִית עוֹלָם. כְּמוֹ שְׁהִיָּה
 רֵאשִׁית הָעוֹלָם לְהִתְיַחֵס בָּהֶם כָּל דוֹרוֹת
 הָעוֹלָם מִשְׁתֵּי הָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ ש"ת, הָיוּ

בְּרִית זוֹ נִרְמְזָה בְּאוֹת יו"ד, אוֹת קְטַמְנָה
 עֲקָר וְיִסוּד הָעוֹלָם. כְּשֶׁהוֹלִיד בְּגוּ הוֹדָה
 עַל חֲטָאוֹ וְקָרָא שְׁמוֹ ש"ת, וְלֹא הִזְכִּיר בּוֹ
 יו"ד לְהִיּוֹת שִׁית, מִשּׁוּם שֶׁעֵבֵר עָלָיו. וְלִכֵּן
 הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמִקְבָּאן מִכְּנֹן שְׁתַּל אֶת
 הָעוֹלָם, וְהִתְיַחֲסוּ כָּל דוֹרוֹת צְדִיקֵי הָעוֹלָם
 (מִשְׁתָּא).

וּבֵא וּרְאָה, כְּשֶׁעָמְדוּ יִשְׂרָאֵל עַל הַר
 סִינַי, נִכְנַס בֵּין שְׁתֵּי הָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ סוּד